

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

et motordrevet køretøj. Hvad fritiden angår, karakteriseres den for mange af den passive oplevelse af radio-TV; og hvad man end kan sige om de oplevelser, som disse medier bringer, er den fysiske aktivitet i hvert fald holdt i baggrunden. Hertil kommer den materielle velstand. Vi må vel indrømme, at vi drikker, spiser og ryger mere, end sundt er, samtidig med at der ikke er lejlighed til at forbrænde de overflødige kalorier.

Ser vi på den sociologiske side af sagen, mangler der udfoldelsesmuligheder. Det er først og fremmest et spørgsmål for børn og unge. Vore bysamfund giver ikke nær den plads for udfoldelse, herunder fysisk udfoldelse, som de burde gøre det. Der er ikke nogen videnskabelig undersøgelse, der ligger til grund for argumentationen, men der kan næppe være tvivl om, at idrætten har en positiv sociologisk indflydelse. For mange unge betyder livet i idrætsklubberne sikkert, at de får opfyldt et behov for kontakt, som de ikke har kunnet få opfyldt på anden måde. Den konkurrencebetonede del af idrætten rækker langt ind i en interesseverden, som alle befolkningsgrupper lever med i, hvad enten det drejer sig om tipskuponen eller iagttagelse af sportsbegivenheder. Det er et særligt kapitel.

Man kan være ængstelig ved nogle af de overdrivelser, der vitterlig finder sted, men alt i alt rummer konkurrencemomentet nu engang en del af den spænding og den provokation, som fanger interessen både hos udøvere og tilskuere. Hvorvidt der er skadevirkninger forbundet med konkurrenceidrætten, er et spørgsmål, som nok kunne trænge til en belysning. Idrætsskader koster i øvrigt samfundet betydelige summer i form af tabte arbejdsdage og udgifter til behandling. Hvad kan man gøre for at begrænse disse skader og deres virkning?

Når man taler om idræt, tænker man først og fremmest på de unge, men der er just på baggrund af den stigende immobilitet grund til at rejse spørgsmålet, om der ikke i alle aldersgrupper er et øget behov for former for idræt, hvor konkurrenceresultat er underordnet eller slet ikke kommer i betragtning. Her tænker jeg på alle former for motion, friluftsliv, alle former for legemsøvelser, der anvendes til at forebygge eller

helbrede, og som giver udøverne oplevelser af værdi for hele deres tilværelse. I en svensk betænkning om idrætsproblemer, der nylig er udkommet, definerer man idrætten på omtrent denne måde: alle de konkurrencemæssige og andre fysiske aktiviteter, som mennesker udfører for at opnå et vist resultat eller for at få motion og fysisk aktiv rekreation. Hertil følger udvalget den betragtning, at det aldeles overvejende flertal af mennesker efter denne definition uanset den enkeltes fysiske eller sociale forudsætning og med den intensitet og ambition, som den enkelte anser for passende for sit vedkommende, kan deltage i idrætsudøvelser.

Jeg vil gerne følge dette spor og mener derfor, at en kommende undersøgelse ikke alene bør omfatte idræt som noget, der har alene interesse for ungdommen. Det er vigtigt, at alle sider af problemer, der knytter sig til ældres udøvelse af idræt, inddrages i overvejelserne. Og der er nok her et perspektiv, som vil komme til at spille en stadig stigende rolle — jeg tænker her på forholdet til friluftslivet; der vil blive stigende interesse for at tage ud i naturen. Da vi her i det høje ting drøftede den nye naturfredningslov, var vi inde på den rekreative side af sagen og de hensyn, der må tages hertil. Vi må være opmærksom på alle de muligheder, der er for at give motion. Vi må overveje, om vi bare — for at nævne et eksempel, — skal anlægge idrætspladser ved campingpladser. Det er i hvert fald en af de ideer, der helt naturligt melder sig.

Når man har rettet opfordringen til mig, må det vel ses på baggrund af, at man ønsker idrætten anskuet ud fra det synspunkt, at idræt er en del af kulturlivet. Jeg synes, det er en god betragtning. Kultur betyder dyrkning. Vi taler om kultur i så mange sammenhænge, uden at vi rigtig søger at afgrænse begrebet kultur. Men i hvert fald taler vi også om legemskultur, og kan man igennem idræt pleje sit legeme og føle mere velvære, kan idræt uden spor spidsfindighed betegnes som en del af kulturlivet alene ud fra denne betragtning.

Ser vi på forholdet mellem idræt og det, som vi i almindelig sprogbrug henregner til kulturinstitutioner, teatre, museer, film, radio, billedkunst osv., har vi i hvert fald ikke indtil nu rigtig søgt at sætte tingene